

Av gust. 11. Pridigoval sim v Tominjah, kjer so g. dekan (trnovski Anton Grašič) novo podružnico blagoslovili, prav židane volje smo tam bili. — 12 V. gojzdu medveda ubili. Tiskarja krivih denarju je Morin zasačil. Ž njim sim pri eni mizi na Jelovšekovim vertu pivo pil; to je falot!! — 14. Izdelaval sem Tomanu zahvalnico. — 17. in 18. Klican sim bil za pričo zavoljo tistiga sleparja — priseč sem moral — in pa zavoljo šrangarja, ki nam je o veliki noči šrango na voz vrgel. — Pisal sem g. dor. Bleiweisu (poslal mu je dopis, ki so ga objavile „Novice“ dne 21. avg. 1861 št. 34. pod šifro xyz „Iz Notranjske Bistrice“; vsebina dopisu je: zahvalnica drju. Tomanu, sviloreja, suša in boj dveh pastirjev z medvedom). — 18. Šel sem v Reko, dobro se mi je tu godilo. — 22. Vernil sim se iz Reke. — 27. Bil sim pri izpraševanju na Premu. — 29. Bil sim v Harijah, potem pa na izpraševanju v Zagorju in pa v Knežaku. — 31. Bil sim pri izpraševanju v Ternovem. Izverstna šola. (Konec prihodnjič.)

I. Pobiljšar.

Iz zgodovine celjskega slovenskega gledališča. Orožen nam pripoveduje v svoji „Celski kroniki“ (str. 215), da so o priliki otvoritve južne železnice od Celja do Ljubljane, dne 16. sept. 1849., „slovenski vlastenci velko veselje vživali v tukajšnjem kazališču, kjer so ovdešni diletanti pod vodstvom tiskarja Joaneza Jeretina igrali slovensko igro: »Županova Micka«. To igro so, kakor se pravi, tudi že pred nekimi 50 letami tu v knezii igrali“. To je najstarejša novica o slovenski igri v Celju. V naslednjih letih so diletanti pridno igrali slovenske in nemške igre v mestnem gledališču; posebno v dobrodelne namene. Duša vsemu je bil tiskar Jeretin, nekaj časa tudi kapelan J. Drobnič, ki je bil od 1. nov. 1849 do 7. marca 1851 v Celju nam. gimn. učitelj, potem pa je moral vsled bolezni oditi. Prva doba slov. gledališča v Celju je trajala od 1849 do 1852, druga pa se začela z letom 1864. — Iz zasebnega zapisnika Franca Kapusa, ki se nahaja v posesti rodbine gospoda dr. A. Božiča v Celju, bi rad rešil pozabnosti sledeče podatke. Glavne zasluge za to dobo imata nedvomno imenovani Franc Kapus, ki je v tedanjem narodnem življenju igral odlično vlogo, in njegova soproga Albina Kapus. V letu 1864. so uprizorili tele igre: Domači prepir (18. dec.), Rztresenci (31. dec.); l. 1865.: Županova Micka (2. febr.), Strup (19. marca), Filozof (2. aprila), Župan (28. maja), Dvoboj (3. sept.), Goljufan stavec (19. nov.), Pravi Slovenec (26. dec.); l. 1866.: Kateri bo? (4. marca), Domači prepir (19. marca), Bob iz Kranja (15. aprila), Vdovec in vdova (3. junija), Dobro jutro (23. sept.), Le naravnost! (28. okt.), Črni Peter (2. dec.), Bob iz Kranja; Le naravnost! (16. dec.); l. 1867.: Tat v mlinu (5. maja), Ultra (29. dec.); l. 1868.: Zakonska sol (2. febr.), Pravda (19. marca), Strup (20. dec.) in l. 1870.: To sem bil jaz (29. maja). — Vse igre so se priredile v celjski Čitalnici, razen onih dveh dne 16. dec. 1866, ki so jih uprizorili v mestnem gledališču. Igrali so: Franc Kapus, Edvard Jeretin, trg. pom. Mol, prof. Fr. Hafner, učitelj, Jakob Škoflek, trg. pom. Sotelšek, dijak Simonič, Andrej Petini, učitelj Jakše, Štefan Kočever ml., farmacevt Kellner, dijak Fric Kreuzberger, trg. pom. Oblak, Warmund Mihelj, dijak Gašper Gorišek in farm. Ed. Taborški. Kot igralke so nastopale: Matilda Hrovatin, Baldi in Toni Mihelj, Vigi Martini, Fani, Julija in Tereza Kočever in Albina Kapus.

Dr. A. Dolar.

